

Ion Țuculescu: Arhitectul unui univers plastic unic

Ion Țuculescu ocupă un loc aparte în peisajul bogat și divers al picturii românești, impunându-se printr-o prezență enigmatică și profund expresivă. S-a distins printr-o viziune artistică inedită și prin complexitatea personalității sale. Deși nu a urmat o școală de artă în sens tradițional, a fost impulsionat de o autentică forță creatoare. Sprijinit de o formație intelectuală solidă, și-a construit un univers plastic în care știința, folclorul și mitul se împletesc armonios.

Țuculescu este artistul care a transformat misterul lumii interioare în culori vibrante, contopind raționalul cu imaginarul arhaic într-o expresie vizuală profund românească, dar cu deschidere universală. Opera sa a fost cu adevărat valorizată abia postum. Lucrările sale impresionează prin simbolismul cromatic, dinamismul compozițional și capacitatea de a pătrunde în adâncurile sufletului uman. Prin această creație, Țuculescu redă nu doar universul unui spirit vizionar, ci și esența unei culturi – cu miturile, tradițiile și aspirațiile sale.

Născut la 19 mai 1910, în Craiova, Ion Țuculescu provenea dintr-o familie de intelectuali, fapt care a influențat profund parcursul său formativ. Crescut într-un mediu în care educația și cultura erau valori esențiale, a fost încurajat încă din copilărie să exploreze lumea ideilor. Acest context familial i-a stimulat nu doar interesul pentru învățătură, ci și curiozitatea față de domenii diverse – de la științele naturale, care aveau să-l conducă spre o carieră medicală, până la artele plastice, unde și-a exprimat cu libertate bogăția sensibilității sale interioare.

Încă din copilărie, a dat dovadă de o curiozitate vie și de o atracție deosebită pentru natură, forme și culori – elemente care aveau să-l marcheze profund opera plastică. Anii de școală i-a petrecut la Craiova, unde s-a remarcat atât prin talentul artistic, cât și prin rezultate deosebite la învățătură. În paralel cu studiile liceale, a început să deseneze și să picteze în mod autodidact, dezvoltând un stil propriu, influențat inițial de impresionism și simbolism.

După finalizarea studiilor liceale la Craiova, unde s-a distins printr-o gândire originală și o sete de cunoaștere neobșnuită, Ion Țuculescu s-a stabilit în București, hotărât să urmeze un parcurs intelectual complex. În 1928, s-a înscris la Facultatea de Științe Naturale, demonstrând un interes autentic pentru biologie, botanică și structurile intime ale lumii naturale. Fascinația pentru formele microscopice, pentru simetria și misterul vieții biologice, avea să influențeze vizibil compozițiile sale artistice de mai târziu, în care elementele organice, aproape abstracte, devin motive recurente. Paralel, în 1930, a început și studiile la Facultatea de Medicină, impresionând prin seriozitatea cu care și-a abordat formarea profesională. Pregătirea medicală i-a oferit nu doar cunoștințe riguroase, ci și o viziune profundă asupra ființei umane, asupra suferinței, fragilității și complexității vieții – teme care se vor regăsi, filtrate simbolic, în creația sa plastică.

În această perioadă, Țuculescu a frecventat cercurile culturale bucureștene, intrând în contact cu artiști, scriitori și oameni de știință, care i-au stimulat interesul pentru sinteza dintre știință, artă și filozofie. Această formație intelectuală dublă – științifică și umanistă – avea să confere operei sale un caracter profund original, greu de încadrat într-un curent artistic strict, dar ușor de recunoscut prin autenticitatea expresiei și prin simbolismul personal.

Deși educația sa formală s-a îndreptat spre științele naturii și medicină, pictura a fost, pentru Ion Țuculescu, o chemare interioară constantă, un mijloc de expresie care completa și depășea cuvintele sau formulele științifice.

Bibliotecar, Luciana Macovei
(continuare în nr. următor)

Biografie: Ion Țuculescu, Petru Comarnescu, București: Meridian, 1967. Ion Țuculescu, Magda Cărnăci, București: Meridian, 1984. Ion Țuculescu A. E. Baconsky, București: Meridian, 1972.

RAID ANCHETA

Pe Valea Prutului:

Lunca Banului, Primar furios, dar locurile și primăria tare frumoase.

Primarul Tofan de la Lunca Banului este unul dintre cei mai buni și competenți edili din județul Vaslui. O probează oprimărie model de frumusețe și administrație, o stare a drumurilor de invidiat, un colț de rai de la Culacu. Și încă ceva, o stare productivă de activitate, cu sau fără el la sediu.

Am trecut de mai multe ori prin comună, fără să-l găsim, omul fiind plecat la treburile ca orice gospodar. Totdeauna ordone, curățenie, disciplină. Și politete, bună primire. Acum i-am fotografiat sediul și ne bucurăm de întreținerea fără cusur de către toți echipierii inginerului primar Dănuț Tofan.

BEREZENI, cea mai bună pâine de pe Valea Prutului.

Primarul era tare ocupat cu multiple probleme de după alegeri, dar, ospitalier, ne-a invitat să vedem stadionul proaspăt gazonat (încă necosit) și... Brutăria. Așa că atunci când mi-a întins o pâine mare, caldă, ispititoare nu l-am refuzat știind că aici se face (se coace) cea mai bună pâine din județ. Responsabilitatea ne zâmbește cu mândrie, după ce-i înmânează pâinea caldă primarului Cornel Prăjica...

FĂLCIU, primăria ca o floare

De câte ori ajungem pe la această primărie, ne gândim că încă din stradă se vede străduința primarului Moraru pentru frumosul comunei și al sediului. Coloanele de flori care te însoțesc și pe trepte și în interior, chiar provoacă o senzație unică, o stare de optimism și speranță. Felicitări Neculai Moraru.

În nord vestul județului:

GÂRCENI

Cred că imaginea de azi a localității reședință de comună este contrastantă violent prin alăturarea caselor vechi, dărâmate de bătrânețe, sărăcie, lipsuri și imediat vecine case noi, chiar cu etaj, curți impunătoare, câteva cu parcuri auto. Aici întâlnim o primărie (elegantă) în fața căreia se află 3 monumente ale eroilor. Locul de joacă pentru copii e sub ochii primarului Scutelnicu deci arată bine. A mai realizat ceva bun de Scutelnicu: o cale de acces cu asfalt ca în palmă, șoseaua prelungindu-se până la Mănăstirea Mălinești, unde lumea vine la slujbă duminică.

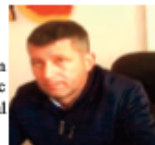
Părintele Mercaș ține cu mare sfințenie la frumusețea sculptoare a acestui vârf de deal pe care se înalță mai multe clădiri pentru cult arhaice, noua biserică din lemn, fiind o bijuterie pur și simplu.

Pungești,

Primarul silvicultor Stamate, e un gospodar mereu... lipsă.

Am trecut de mai multe ori pe aici, am mai găsit funcționari, am văzut lume așteptându-l dar pe primar nu l-am găsit. Unii concetățeni zic simplu că are treabă, ce să caute în primărie. Vă vom reproduce punctul său de vedere, când ne vedem.

La bună vedere primarul!

DVM

... 3 proprietăți vasluiene:

- **Dimitrie Cantemir** cu care se împănăușă istoria locală;
- **Constantin Tănase** care nu e tatăl Festivalului Umorului (pe care l-am făcut noi), ci, un mare artist bucureștean. Teatrul de revistă i-a datorat multe trepte în evoluție. Emblemă de răs...care nu ne face de râs.

- **DV Marin**, cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile.

Dimitrie Cantemir a crescut la Constanța și a migrat în Rusia; Născut într-o comună, **Constantin Tănase** a înobilat capitala și țara cu talentul său. **Dumitru Marin** cel mai important reprezentant cultural din ultimii 53 de ani, s-a născut la Giurgioana-Bacău, dar opera lui a ajuns în 32 de țări, singurul care a muncit în și pentru Vaslui.

Și alții care-s mai reprezentativi, tot adoptați sunt.

Mândria vasluienilor pare destul de fețelită!!

Dumitru V. Marin